

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . . . „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl

Haldokló mult — vajudó jövő.

Pécs, 1896. szeptember hó 29.

A nemzeti párt nagytehetségű vezetőinek, Apponyi Albert grófnak, eddig csak kormányparti oldalról tettek szemrehányásokat, hogy nem akar fuzionálni s ezzel elmulasztja jeles államférfiúi tehetségeit a haza javára pozitív alakban értékesíteni, de egyúttal visszatartja a pártjában tagadatlatlanul létező kitűnő erőket is az érvényesüléstől.

Persze a fuzió feltétele a kormányparton mindig az volt, hogy Apponyi és pártja feltétlenül hódoljanak meg s eddigi programjukból — a mennyiben az a kormánypart programjával ellenkezik — semmit se vigyenek be a Lloydbeli klubba, ahol a pártegyesülést soha sem elvi alap, hanem tisztán a személyes ambíciók legyezetése által vélték keresztülvihetőnek.

Az avatatlan szemlélő joggal megütközhetett azon a merev elvszilárdságon, a melyet a kormánypart Apponyival szemben mindig tanusított, a mikor ennek belépéséről volt szó. Az a kormánypart, a mely a legkardinálisabb elvi kérdésekben minden habozás nélkül ugrált egyik szílsőségből a másikba, a melynek nyakas municipalizmusa hirtelen a legmerevebb államosítási dühbe csapott át, a mely a

szabadelvű egyházpolitikai irányzat folytános ellenzése közt elért egyszerre arra a pontra, hogy a kötelező polgári házasságra s a felekezetenküliségre esküdött: ez a kameleonszerű színeket játszó párt mindig megbicsakolta magát, a mikor arról volt szó, hogy egy magyar tisztiskola felállítását, vagy a politikai jogok némi kiterjesztését vegye fel a programjába a fuzió létrehozatala kedvéért.

Pedig ennek a jelenségnek nagyon egyszerű a magyarázata, ha a szabadelvűpárt születésének történetére gondolunk. Tisza Kálmán feláldozta elveit, sárba lökte azt a zászlót, amely pártját az ő táborába vonzotta, s így teljes elvi kapituláció mellett vonult be seregével az eddigi ellenség várába, hol aztán az elvekért cserébe magához ragadta egészen a hatalmat. Az erkölcsstelen módon szerzett hatalom természetesen csak erkölcsstelen eszközökkel volt fenttartható és gyarapítható: ezért kellett a politikai korrupció mételyével megmérgezni közéletünk minden tényezőjét.

Apponyi és pártja ugyanazon közjogi alapon állva, ennek a korrupciónak üzentek hadat, misem természetesebb tehát, mint hogy a korrupció atyja és szülőttei ott a Lloydban kézzel-lábbal dolgoztak mindig azon, nehogy a mételyirtók valahogy hozzáférközhessenek ahhoz a forráshoz, a

hőnét a korrupció szennyes hullámai szétáradnak az egész országra.

Tisza Kálmán letévén a hatalomnak felelősség terhével járó kezelését, éppen a korrupció révén birtokában maradt a felelősség nélküli hatalomnak s mikor a politikai tisztesség és erkölcs bebocsáttatást kért a szabadelvű pártba a fuzió révén, mindig sikerült neki oda terelni a dolgot, hogy Apponyitól feltétlen meghódolást követeljenek s cinizmusuk annyira ment, hogy Tisza Kálmán példáját tartották szeméi elé azzal az okoskodással, hogy ha Tisza százszorta ellentétebb elveit fel tudta áldozni az egyesülés kedvéért, akkor Apponyinak annál inkább el kell tekintenie a kormánypart álláspontjától alig valamilyen eltérő elveinek erőszakolásától.

Ebben az értelemben mondta Ugron Gábor Kecskeméten, hogy Tisza Kálmán miatt nem tud meghalni a mult, az a mult, a melynek evangéliuma a hatalomhoz való göröcsös ragaszkodás minden áron, még a politikai tisztesség árán is s a mely utját állja annak, hogy a száműzött erkölcs elfoglalja őt megillető helyét a kormányzatban.

És milyen legyen a jövő? — Meg-egyeznek abban minden magyar ember — úgy titokban még a legmamelukabb kormányparti képviselő is, — hogy a jövő eszményképének azt a Magyarországot te-

„Pécsi Figyelő“ tárcája.

A kákicsi komédiás.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Engedje meg a kedves, tárcákat kedvelő Baranya publikuma, hogy elvezethessem gondolatban oda, a hol még tán nem is igen járt: az „Ormányság“ vidékére. Ez megyénknek egészen déli részén terül el, és csak két község választja el a derült, nyugodt kedélyű, harminc év körüli menyecskehez hasonló Dráva folyótól.

Ez az „Ormányság“ vidéke egy szép községet: Kákicsot is magában foglalja. A neve réges régen „Kákás“ volt, hanem a Szigetvárt ostromló töröknek, a magyar szókat elferdíteni szerető nyelvüknek nehéz volt ezt így kimondani, s csináltak belőle Kákicsot. Rajta is maradt.

De nemcsak arról nevezetes helység ez, mert itt van a kákáknak, a vad rucáknak, a jó buzatermő földeknek, na meg a szép lányoknak a hazája („Káká tövén költ a ruca“ . . . szép magyar nóta is itt látott napvilágot) hanem különösen a világhírré szertett komédiásáról.

Mivel pedig, meglehet, hogy ez a „világhír“ Baranyának minden zege-zugába még nem hatolt el, s én, mint ennek a vármegyének szerény szülőltje, nem akarnám, hogy a

patriotáim a tudatlanság sötétségével vonuljanak az ez által még sötétebbé és nehezebbé válható sirhantjuk alá: leírom tőlem telhető rövidséggel a „Kákicsi komédiás“ érdekes történetét.

Cudar, zimankós idő volt 1874. december 27 én. Zugott, bugott a szeles hó, mintha nem ugyan árvizzel, de hó árral akarta volna megsemmisíteni az Ur a talán nem egészen bűn nélkül való előéletű „Ormányságot.“ Két lépésnyire alig lehetett látni. A kocsis, nehogy a nagy, szembe fuvó szél megfullassa a lovait, széles szűrét kiterjesztve, a lovai előtt haladva, alig alig tudott egy-egy lépést elfoglalni a közte és Magyar Mecske között elterülő távolságból.

A szánban három egyénült. A nagy, még az orrukat is eltakaró farkas-, vagy báránybőrös bundák miatt bizony nem lehetett kivenni, hogy az emberek mely neméhez tartoznak.

De végre megérkeztek.

Hosszu, ősz szakállu, közép termetű tisztas agg lépett le először a szánból, utána egy 18 éves viruló falusi színtű, széles krinolinós kisasszony, aztán a minden iskolát magától elcsapott Szilárd fiu. Fogadták őket szívélyesen a gazda és felesége. Settenkedett körülöttük vagy egy fél tucat vászoncseléd, hogy a hóból kitisztalkodtassák. Kínálta őket a gazda „magam fötte“ szilvóriummal már a

folyosón, hogy az elgémberedett tagok mielőbb cselekvőképes állapotba helyeződjenek.

Bent a szobákban pedig már javában folyt a politika. Kergették a kormányelnököt, s tizet is installáltak helyébe.

Amint a most megérkezett uri ember belépett, a szó-harc megszűnt az arcok megszálesedtek, a szemek ragyogtak, s mindenki törtetett felé, hangosan adva kifejezést a fölött való gyönyörének, hogy a „Sándor bácsi“, az „Urambátyám“ vagy a „Nagytiszteletű ur“ mégis csak eljött.

Csak egy ember nem mozdult, hanem csak a bajusza alatt dörmögött valamit s közbe-közbe tele eresztette levegővel a kupicát, annak szesztartalmát előbb legnagyobb gyakorlatosságra valló ügyességgel kebelezvén be.

Miután az esperességet viselt „Sándor bácsi“, „Urambátyám“ vagy „Nagytiszteletű ur“ elmondta, hogy az idő már majdnem meghiusította azt az erős vágyát, hogy ő a kedves szeretett kollegájának erre a névnapjára személyesen számos János napot megérni kívánhasson — letelepedtek a párolgó levesel telt tányérok mellé.

A tányérok, kanalak csörömpölése némitotta el most a szóharcot.

Majd egy-egy szónoklásra hivatott „Szállok az urhoz!“ — „emelte poharát magasra“ — kívánván sok jót az emberi test kázánja: a gyomor az asztalon levő kitűnő, külön-

kinti, amely a függetlenségi és 48-as párt programjában nyer kifejezést. A pártok között ebben a tekintetben csak az az eltérés van, hogy a kormánypárt ezt az önálló Magyarországot elérhetlen eseményképnek tartja, a nemzeti párt a hatvanhetes kiegyezés alapján is elérhetőnek hirdeti, a függetlenségi és 48-as párt pedig a közösügyes alapot oly áthagyhatlan akadálnak tekinti, a melyet le kell rombolnunk, hogy a független, önálló Magyarországot a tiszta perszonál unio alapján felépíthessük.

A kormánypártnak igaza van, a mikor állami függetlenségünket elérhetlennek mondja, mert a mig keleti fatalizmussal megnyugszunk a létező viszonyokban s ezek keretében csak arra törekszünk, hogy saját egyéni céljainkat minél inkább érvényesíthessük, addig gyarmati függésünk állami önállósággá nem változhatik. Nemzetek függetlensége még soha sem volt ajándék, az mindig véres küzdelmek és nagy erkölcsi önmegtágadás vívmányaként jelentkezett.

Azért van igaza a függetlenségi és 48-as pártnak is, amely szembe kíván szállni a hatalom megcsontosodott előítéleteivel, kockáztatja az udvar kegyét s nem törődik egyéni érdekeinek háttérbe szorításával: de bizva a király alkotmányhűségében, meg van róla győződve, hogy a hatvanhetes alap megváltoztatása s az ország önállóságának kivívása csak a nemzetől függ; ha a nemzet impozáns többsége elfogadja ezt a programot s a mellett rendületlenül kitart, akkor a korónának oly lelkiismeretes alkotmányossággal viselője meghajolna a nemzet kívánsága előtt s megteremtené trónjának legbiztosabb oszlopát: a független, önálló Magyarországot.

S hogy a nemzet józan többsége még nem helyezkedett erre az álláspontra, an-

nak oka jórészt az a párt, amely azt a téves tnt hirdeti, hogy állami önállásunk a hatvanhetes alapon is elérhető; mert nagyon sokan vannak azon a nézetben, hogy ne tegyük ki rázkodtatásoknak az országot, mikor azt e nélkül is önállósíthatjuk.

Csak hogy ez olyan tévhit, amely azonnal párává foszlanék, mihelyt ennek a nézetnek a hívei uralomra jutnának, mert be kellene látniok, hogy a hatvanhetes alapon az önálló Magyarország eszményképe felé való közeledés lehetetlen, ez alapon csak az osztrák birodalomba való végleges beolvadás felé visz az út.

Ezért képezi — mint Ugron találóan kifejtette — Apponyi és a nemzeti párt azt az akadályt, a mely miatt a jövő nem tud megszületni.

Álljon tehát félre az utból, vagy olvadjon be a kormánypártba, hogy ott tudatára ébredjen a nemzeti politika és a közösügyes alap összeférhetlenségének, vagy lássa be ezt az összeférhetlenséget már abból a tapasztalatból, hogy szerény nemzeti kívánalmait sem képes a kormánypártba bevinni s vonja le ebből a konzekvenciákat — lépjen be a függetlenségi pártba.

Ez a lépés Tisza Kálmánnal együtt eltemetné a multat s a nemzet — Apponyival az élén — megteremtené a jövőt!

H i r e k.

Pécs, 1896. szeptember hó 29.

Önkéntesek vizsgálja.

Csak a ki úgy legalább egy esztendeig viseli hátán a nem kellemes „borjut“, a kinek vállát nyomja a súlyos, tudja Isten, hányszor újra meg újra konstruált és javított puská: az tudja megmondani a katona élet keserveit. A „cibilség“ gyönyörködve áll meg, mikor látja végig vonulni szép sorban a feszes hadfiakat, elő-

íráson előrerugott lábakkal, melyek egy-ütemű zajt okoznak a város kövezetén, fényesre csiszolt fegyver csillog a nap sugaraiiban — hejh szomorúan gondolja a szegény katona, hogy a külső fényt, csillogást szívesen odahagyná egy „tartós szabadságolással“, sőt nem egy örömmel lemondana még azokról az előnyökről is, melyekben megszámlálhatatlan idők óta részesítik Mars fiait a nők, rang- és kor-különbség nélkül.

Mióta a mi atyailag rólunk gondoskodó kormányunk megszavaztatta az önkénteseknek a kötelező tartalékos tiszti vizsgáját: az önkéntesnél a testi fáradalomhoz járul még az ominózus egy hosszú esztendő alatt a tiszti vizsga félelme. Körülbelül egy fél esztendeig naponként tartanak a kirendelt tisztek „iskolát“, tanítják, oktatják, nyakgatják, faggatják az ifjuságot, melynek egy évig való sárga r a b a z o l g a s á g b a n, nap nap után részint gyakorlatilag, részint elméletileg szivnia kell magába a magas hadi tudományokat. Bizony, nem csoda, hogy kevés van, a ki igazi lelkesedéssel adná magát a studiumnak, mert ott jár már az esze az első napon is a jövő év októberén, amikor ismét visszatérhet a rendes életpályájához, felbemaradt tanulmányaihoz. Ha nem volna a súlyos büntetés, hogy a tudatiannak még egy évvel megtoldják a ezolgálati idejét: kevés önkéntes óhajtana eleget tenni a generális urnak a vizsgai valla-táson nyilvánuló kíváncsiságának. De a büntetés ijesztő réme mindenkit sarkal, hogy saját meg a vizsgája érdekében mennél többet mutasson. Aztán meg biztató a fényes tiszti kardbojt is, ámbár manapság kevesen kapják meg, még ha sikerrel vizsgáztak is.

A „drukk“ természetesen tetőpontját éri el, mikor közeledik a leszámolás napja. Biztosra senki sem veheti a dolgát, akár hogy el van is készülve, mert egy rossz „Beschreibung“, egy kis ellenszenv valamelyik feljebbvaló részéről, egy kis tétovázás, telelet-adásnál katonához nem illő habozó félénkség elég, hogy még egy évig vegye igénybe az állam az elkéseredett önkéntes urat. Természetes, hogy nem éppen vidám arccal mennek a vizsgáló bizottság

féle köszönetének megteremtőjére: a házaszszonyra stb.

Ebéd végeztével, a „kedves egészség“ kívánás után egyik része: „a hölgyesereg“ meg a „fiatalság“ eltávozott a másik (vizit) szobába „baragszom rád“-ozni; a férfiai azonban az ebédlőben a rögtönzött kisebb-nagyobb asztal mellé telepedve le, hosszú száru tajtékpipából eregetvén a „szulki“ bodor füstjeit, várta az ünnepeit házigazdát, ki a magyar s tarokk kártyát volt előhozandó.

Megérkezett.

Folyt a garasos ferbli. Nem volt elég a garasos. Később hatosra változtatták át. Tüzes lett a hívás; dupla a visszahívás.

Drukkoltak a „gibic“-ek. Mindenki a magáénak.

S rakta zsebre ki ki a maga véres ve-rejtékekkel kiérdemelt gibic hatosát.

Csak az nem ült kártya gibicképpen a Nagytiszteletű Úr mellett, aki a Nagytiszteletű ur megérkezésekor a bajsza alatt dör-mögött valamit s szopogatta a kupica alkohol tartalmát.

Ez lesett valamit: a kedvező alkalmat.

El is érkezett.

Gusztált a „Sándor bácsi“ 20-ra. Jött is rá, még pedig — disznó. Összesen 31. „Most gyere Kornya“, mondta volna rá, ha aradi lett volna. De „Ormányos“ vidéki lévén, csak ennyit mondott:

„Első!?”

Hitt az első: hatost. — Futott az utolsó.

„Vissza“ . . . mondá Sándor bácsi — „még két hatost“ — „Megadom“ — vissza még négyet! — Futott a többi Sándor bácsi adja s még vissza akar nyolcat. De e közben a háta megett megszólal egy Kain hang, a kupica-drukk hangja volt:

„Hát csak nem lehetett leimádkozni a szájáról?“ És Sándor bácsi hátra nézve e hangra, a nyolc hatos vissza helyett azt mondá: „Mi van érte?“ „Harminc!“

Kunfuzióban voltam! Viesza akartam hini. Pech! Nyertem! Nekem 31-em van.

Játszottak tovább. Majd vacsorálták. S mivel „majd holnap reggelre csak tán felhagy a zimankós szibériai világ“, hát neki ültek a Sándor bácsival egyetemben tarokkozni.

Folyt a toletrua, négy király, pagát, ultimo kimondása. Jó kártyája jött egyszer az öregnek is. Kimondtak ketten már majdnem mindent. A Sándor bácsi gondolkodik, gondolkodik, végre kimondja a nagy szót: — „volát“ Ami annyit tesz, hogy ellenpárt egy ütést sem kapsz!

Hi a partner kis tarokkot. Üti az ellen 13-sal. Közbe szól a Kain Gibic ismét:

„Hát ugye csak nem lehetett leimádkozni a szájáról a lakatot?“

Sándor bácsi hátra néz. Üti a 16-sal. Eltévesszette, mert üti az utána ülő ellene 18-sal.

Vége a volátnak.

Dobja Sándor bácsi a kártyákat, fizet; s nem játszik többé ma

*

Ismét együtt ült az „Ormányos“ református papi arisztokráciája, de nem Magyar-Mecskén, hanem Kákicsón a Sándor bácsi papi hajlékában. Nem is névnapot ültek most, hanem Alsó Baranyavármegye ref. papjai a tavaszi szokott egyház vizsgálatát végezték. Ilyenkor nem igen szoktak tarokkozni, ferblizni, mert hisz fontos járatban vannak. De annyival jobb izüen mondja fel egyik a másik után, a mult őszi vizitációtól a mostani tavaszig méhazorgalommal — gyűjtögetett adomákat. Adomázik ott mindenki. S boldog, aki meghallgattatik. Pedig mindenki meghallgattatik s mindenki adomája jóizü nevetésre kényszeríti az arcizmokat. Így hát mindenki arcon a kálomista meglegedettség szülte boldogság dereng.

A boszorkányok ideje felé járt már az idő. Már-már leiankadtak az élcelődések és anekdotázások csapongásai. De ime — a lohadó kedvet jóra hangoló theás csészével telt tálca megjelenik, a 18 éves viuló falusi szinü, széles krinolin kisasszony remegő kezei között. S ezzel együtt itt a jó kedv.

Erre tartogatta az esperes ur is a legszébbet, a legjobbbat.

— Emlékezik-e Sándor bácsi a mult János napra?

— Hogyne emlékezném! Hiszen akkor játszottam életemben a legrosszabbul tarokkot.

elő, senki sem tudván, mint fognak határozni a pléh és nem pléhgallérosok.

Hejh, minő boldogság az, mikor megtudják, hogy legalább is „genügend“ volt a vizsga! Első sorban csak arra gondol a szerencsés, hogy néhány nap múlva lehet az uniformist minden néven nevezendő járulékaival együtt és szabad emberre lesz, akinek még ahhoz sem kell majd azután engedélyt kérni, hogy addig mulasson, ameddig neki tetszik és másnap akkor keljen fel az ágyából, mikor neki jól esik. De büszkén feszíti mellét az a tudat is, hogy megkapja a hadnagyi vagy legalább is a kadet őrmesteri vagy kadet-káplári sarszót és kiállotta egy esztendő alatt a férfiaság próbáját. Leszerelésig pedig a rövid gyíkles helyett hosszú őrmesteri kardot kap meg stráfot és büszkén járkal a korszón, nem egy kicsinylő pillantást vetve a járó-kelő ismerősökre, kik talán soha sem voltak katonasorban. Bezzeg annál keservebben érzik magukat azok, a kik újabb egy évi szolgálatra lettek utasítva. El kell válniok a bajtársaktól és újra megkezdeni egy esztendő keserveit.

Napirend 1896. szeptember 30-án.

Naptár: Szerda. szept. 30. — Róm. kath.: Jeromos. — Prot.: Jeromos — Görög-kel. (szept. 18.) Eumén. — Zsidó: Simch. Thor. — Nap két 5 óra 43 perckor; nyugszik 5 óra 23 perckor. — Hold két éjjel 10 óra 20 perckor; nyugszik délután 2 óra 11 perckor Hold utolsó negyede 2 óra 58 perc és 30 másodperckor reggel.

Időjárás: hőmérséklet 14 Celsius fok meleg; légnymó 749. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hősültyedés, keleten csapadék várható.

(Bankett a bányatelepen.)

Mikor vendégeink alaposan elteltek a látnivalókkal, d. u. 4 órakor, mint azt tegnapi számunkban megírtuk, a szépen terített asztalokhoz ültek. Összesen 55-en vettek részt a banketten, hol a főlzolált ételek és italok Gebhardt bányatelepi vendéglőst dicsérik. A felkészöntők sorozatát Majorossy Imre

Volátot mondok. Ütöm a 13-sal. S elviszi az ellenségem a 18-sal. Ne is említsd ezt öcsém többet.

— Hát arra emlékezik e bátyám, mikor Hamar Menyus öcsém odaszólt: Hát csak nem tudták leimádkozni a szájáról.

— Emlékezem valamire, de biz én nem igen figyeltem rá, hogy mit morgott.

— No majd én elmondom ennek az eredetét, mondá a főesperes ur.

— Az én Menyus öcsém, valahányszor találkoztam vele, mindig azzal állt elő: „Mi ujság? Mi ujság? Endre bátyám.“ Mondottam én is neki mindig valami igaz ujságot. De mikor már elvégeztem az ujságolást, mindig azt válaszolta rá: „Tudom! Tudom!“ Ezért az örökös „tudás“-ért alaposan megharagudtam rá.

Ujra találkoztam vele, ő újra csak azt kérdezte: „Mi ujság!“

Majd adok én neked ujságot, egy valónak is beillőt, a mire azonban nem mondhatod, hogy tudod.

— Hát bizony, édes Menyus öcsém, én más ujságot most nem tudok, mint azt, hogy éppen most, amint a kákicsi „Eger“ erdőn keresztül jövök, két nagy tömeg katonaságot, zsandárságot s parasztságot látok, amint minden cserjét megütögetnek, minden hantot megvizsgálják, a fákra kereső szemekkel tekintenek fel, ha nem veszik észre azt a valamit vagy valakit, a kire vagy mire ők olyan nagy hajtóvadászatot tartanak.

Kíváncsi voltam. Kocsimat megállítottam s megkérdeztem a közeledő altisztól, hogy mit keresnek?

(Vége következik.)

főjegyző kezdte meg, talpraesett magyar beszédben üdvözölve a vendégeket a város nevében. Utána dr. W a b l e Henrik elismeréssel emlékezik meg a magyarokról, köztük a pécsiekéről, a hol sokat tanultak tőlünk. A pécsiekre üríti poharát. M a y e r János bányatanácsos a bányaigazgatóságnak úgy az osztrák, mint a magyar részére üríti poharát. Alig fejezte be Mayer a tóasztját, a bányászzenekar zendített rá az udvarban egy szajos indulóra és ezután az egész estét kitöltötték különféle zenedarabok előadásával, odacsalva a Bányatelep kicsinyjét és nagyját. M a j o r o s s y főjegyző még egyszer felszólalt s most már magyar-német szóoklatban Wiesner Rajmár bányaigazgatóra mondott egy gyönyörű felkészöntőt. Wiesner igazgató katonás rövidségű beszédének lényege a következő: „Magyarország nagy, sok benne a főispán, de olyan főispán, mint a miénk, sehol sincs.“ Frenetikus tapsvihár és éljenzés volt a felelet, melynek hatása alatt mindenki sietett úgy a főispánnal, mint a bányaigazgatóval koccintani a habzó itallal telt pohárral. Ekkor vonultak a terembe a bányatelepi daloskör tagjai s rázendítették a „Szövetségesek dalát“, melyet aztán több szebbnél szebb darabnak a szabatos előadása követett, dicséretet keltve úgy az idegeneknél, mint a városi vendégeknél. K a r d o s Kálmán főispán magyarul kezdte s németül fejezte be pohárköszöntőjét, Rückert főbányatanácsosra ürítve poharát. L i t t k e József német nyelven a D. G. T. jelenlévő, valamint távollevő képviselőire mondott felkészöntőt. R ü c k e r t Antal, mint a D. G. T. igazgatósági tagja, Wiesnerre mondott felkészöntőt, kiemelve érdemeit és szaktudományát. D é r y Gyula a vendégekre, S t e p h a n Miksa és R e e h György, ez utóbbi humorosan, a sajtóra ürítették poharaikat, a miután megeredtek a vadtoasztok zilipjei s vége hossza nem volt a jókívánatoknak. A bányaigazgatóság rendeletéből a Gebhardt féle vendéglőtől le egészen az András-aknaig, a hol a társaság tagjai a készenálló vonatra felszállottak, az egész utat kivilágították benzin-lámpákkal. Tíz óra után 10 perccel vonatra ültek a társaság tagjai, s a bányatelepi lakosság éljenzése közt indultak meg Pécsre, a hol a kávéházakat lepték el és csak akkor mentek nyugovóra, midőn a Göncöl rudja már nagyon is lefelé állott.

— (Kitüntetés.) Ő felsége a király Herbert Ferenc, hadmérnök I. oszt. századosnak, a vaskapuszabályozási munkálatoknál kifejtett érdemű munkássága elismerésül a Ferenc József rend lovagkeresztjét adományozta. A kitüntetett százados bátyja Herbert János, pécsi gazdasági tanácsosnak.

— (Katonai hír.) M é s z ö l y Ödön, a 21-ik honvédgyalozred hadnagya, a pécsi 19-ik honvédgyalozredhez helyeztetett át.

— (Uj orvos.) S z é k e l y Kornél dr., az összes gyógytudományok tudora, gyermek- és nőgyógyász, Villányban telepedett le s ott megkezdte az orvosi gyakorlatot.

— (Kamarai titkárok értekezlete.) A keresk. és iparkamarai titkárok, Pécsen tavaly okt. 5-én tartott értekezletük határozata folytán, ma Kolozsvárott gyűl-

nek össze országos értekezletre. Az értekezleten többek közt tárgyalni fogják a pécsi keresk. és iparkamara következő javaslatait: A kamarák könyvtári jegyzékeinek kinyomtatása, azoknak egymással leendő közlése, s könyveknek a kamarák közt való kicserélése.

— A kamarai alkalmazottak ötödéves fizetéspótlék rendszeresítésének ügye. — A kamarák által jövő évben Boszniába és Hercegovinába rendezendő tanulmányi kirándulás. Z á r a y Károly dr., a pécsi kamara titkára, a tárgysorozatban két ponttal is szerepel, u. m. előadást tart a kamarai illetéklajstromokat készítő közegek részére tüzetes utasítás kidolgozásáról oly célból, hogy esetleges felzárkósításoknak a lehetőség szerint eleje vétesse, továbbá arról, hogy a kamarai tisztviselőknek nyújtandó vasuti kedvezmény legalább az éllami és törvényhatósági tisztviselők részére adott kedvezménnyel egyenlőképp szabályoztassék.

— (Az egyéves önkéntesek vizsgálói.) A 44-ik gyalogezred 23 egyéves önkéntese Bilecki Ede százados vezetése alatt vasárnap vett részt a tartalékos tisztviszálaton. A vizsga önkénteseinkre a legsebb eredményvel végződött, a mennyiben mind a 23 vizgázó egytől-egyig sikerrel tette le a vizgát. Az eredményt azonnal tudatták az ezredparancsnoksággal s I v i n g e r Károly ezredes az összes önkénteseket táviratilag őrmesterekké nevezte ki. Az önkéntesek Drechsler éttermében bankettet adtak tegnap este, melyen az ezrednek a fővárosban időző tisztjei is tósztvettek. — A pécsi 19-ik honvédgyalozred 14 önkéntese szintén átesett már a vizgán s közülök 11-en tették azt le sikerrel. Ezek: Cibor Gyula, Klaser Jenő, Illenberger Rezső, Meester József, Ribényi István, Piattrek Vasul, Ritzel Ádám, Rosenfeld Dzsó, Rehling Konrád, Strauszer Mór és Tichy Ferenc.

— (Áthelyezés.) Az igazságügyminiszter A n d l e f f Dániel, nyáradszeredai kir. járásbirósági aljegyzőt a kaposvári törvényszékhez helyezte át.

— (Elevenen eltemetve.) A somogy megyei csurgói temetőnek azon a helyén, ahol a holtak már 35 éven át jeltelen sírok alatt porlanak, a napokban új kriptát ástak. Ásás közben egy teljesen ép csontvárszakra akadtak. A csontváz elhelyezése feltűnt a munkásoknak, vizsgálni kezdték s megállapították, hogy a csontváz a rendes temetkezéstől eltérőleg hátával felfelé volt elhelyezve. A furcsa fekvésű lelet nagy riadalmat okozott és sok nézőt csalt a temetőbe s szájról szájra járt a hír, hogy az illetőt élve temették el. A szájra kapott hír astán kiűtötte az élve eltemetett regéjét is. Ezelőtt 35 évvel egy komédiás csapat időzött Csurgón, melynek tagjai között volt egy nő, akit a csapat feje esteli előadásokon hipnotizált s ily állapotában mindenféle gyakorlatot végeztetett. Az így hipnotizált nőt egyszer úgy elaltatták, hogy többé fel nem ébredt. Megkísérlettek vele minden élesztési próbát, de eredménytelenül, 3 nap múlva astán, midőn minden jel arra mutatott, hogy többé fel nem ébred, eltemették. Az eltemetés után 4. napra a komédiások tovább mentek, de előzőleg felásták a sirt és borsadva látták, hogy az eltemetett nő

megfordult koporsójában. Az esetre a csurgóiak közül többen emlékeznek a most, hogy a halott csontvázára akadtak, ismét kőbe-széd tárgyát képezi az elaltatott komédiás leány szomorú sorsa.

— **(A magyar kerékpár szövetség)** tegnap tartotta közgyűlését Budapesten. A közgyűlés a pécsi polgári kerékpár egyesület indítványára a versenyszabályokat kibővítette azzal, hogy „pénzdíj nemzetközi kerékpár-versenyeken kiírható.” A tisztikar megválasztásakor pénztáros lett N a s c h i t z Részó; az elnökség tagjai közé pedig K i s s Józsefet és B e d ő Imrét is beválasztották.

— **(A szüret Szegzárdon.)** Az idén alig lehet szó Szegzárdon és vidékén a szüretéről, mert a mit a fillokszera meghagyott, azt az augusztusi nagy jégeső megemmisítette. Nem hangos most a szüretelők vidalától a Szegzárdot körül koszorúzó szőlőhegy, mint az előző években, mivel nincs mit szüretelni. Azt a keveset, a mit mégis itt-ott lehet találni, lopva szedik már most össze, pedig még nem is érett meg, ebből azután nem bor, hanem savanyu ecet lesz. Máskor így szüret felé a piacot elárasztották a decsi asszonyok szagos szőlővel, most azonban alig van egy kosár szőlő a piacon, melyért kosaranként 4—5 frtot kérnek.

— **(Vendéglősök kongresszusa.)** Az ország vendéglős egyleteinek küldöttei tegnap kezdték meg Budapesten orsz. kongresszusukat. A kongresszus elnökségébe D o l l i n g e r András pécsi vendéglőst, jegyzői közé pedig F l ó r i s Endre drt, a pécsi vendéglősök társulatának ügyészét is beválasztották.

— **(Fiaskó.)** A néppártnak vasárnap megyénk Német Bóly községében hirdett gyűlése — mint onnan írják — csufos kudarcra végződött, a mennyiben, dacára a hetekkel előbb megindult agitációnak, alig gyűlt össze vagy kétszáz ember a gyűlésre. Ezek is jobbra németek és horvátok voltak akik előtt aztán a szónokok, A p p o n y i Géza gróf, M a r s o v s z k y Endre és Neumayer Dezső, pécsi segédlelkész, kénytelen-kelletlen elreferálták mondókaikat. Érdekes, hogy a népgyűlést hirdető magyar szövegű plakátokról — mert volt német és horvát szövegű is — kifelejtették a gyűlés napját, állítólag azért, mert a felvilágosodott magyar lakosság részéről ellentüntetéstől tartottak. Hát ez nem következett be s a lakosok észre se vették a szomorú időben szomorúan szónokló néppárti nagy és kis urakat s az egy-egy piaci sokadalom mellett szegyenkezve elbújható „népgyűlés” a lehető legnagyobb fiaskóval végződött. Tu l'as volu, Georges Dandin! A tolnamegyei Szakcsón is tartott volna a néppárt népgyűlést, de ez sem sikerült s Z i c h y Nándor, K á l m á n Károly és D a r á n y i Ferenc dr. pécsi ügyvéd a főgyészi kastélyba szorulva népgyűlés helyett egy kis családi estélyt rögtönöztek.

— **(Agyonnyomta a homok.)** Tegnap délután 4 órakor, mikor K a r d o s Kálmán főispán és R e e h György rendőrkapitány kocsin a bányász vendégek kongresszusára Bányatelepre érkeztek, szomorú hírrel verték ki a vendégek közt nyugodtan konyakozó L u c István bányatelepi rendőr-

kapitányt. Nem kevesebb, mint egy halálos szerencsétlenségről szólt a szomorú hír. Ugyanis, mikor a főispán és R e e h György rendőrkapitány a homokbányák mellett elköcsiztak, onnan segélykiáltások hangzottak és egy vasöntő inaslélekszakadva futott egy homokbánya felől. Ott ázott a társával, S z o n t a g h József vasöntő inással homokot, mikor a kiásott homok egyszerre lezuhant és a gyereket maga alá temette. Luc kapitány azonnal kiestett a helyszínére, de a szerencsétlenül járt fiúnak már csak a hideg holttestét vehették ki a rázuhant homok alól. A szerencsétlenség áldozatává lett gyerek hulláját bevitték a bányatelepi kórházba s ott ma felboncolván, délután eltemették a saját vigyázatlansága miatt oly végtelen halállal kimúlt gyermeket.

— **(Országos vásárunk)** dacára a rossz időnek, elég szépen sikerült. A vásár pótvásár lévén s így vidéki iparosok nem is kereshetvén fel, a kirakodó vásár mégis igen látogatott és élénk volt. Az állatvásáron elég nagy volt a felhajtás, a kereslet pedig igen kedvező lévén, sok eladás is történt, miről leginkább tanuskodik az a körülmény, hogy 175 új marhalevél állított ki s 650 régi iratott át, a mihez ha hozzá vesszük a még ma eszközölt eladásokat, illetve átírásokat, a kiállított marhalevelek számát 900-ra tehetjük. Legközelebbi országos vásárunk november 22-én lesz a budai külvárosi vásártéren. Ezzel egyidejűleg megemlítjük, hogy tegnap Szigetvárott is országos vásár volt, a mely kisebb volt ugyan, mint a mienk, de a kínálat mégis nagyobb vala és különösen a marhavásáron igen sok eladás történt.

— **(A bányászati kongresszus tagjainak elutasása.)** Vendégeink egy része ma reggel a Vasas-bányatelepre rándult ki W i e s n e r igazgató és R ü c k e r t főbányatanácsos kalauzolásával, a másik része pedig megtekintette a székesegyházat, a Zsolnay-gyárat, fölrándultak a Tettyére és élvezték a szép kilátást, majd végül a Littke féle pezsgőgyárat tekintették meg. Egyik részök a déli vonattal elutazott, a másik rész, szám szerint heten, még itt maradt s ma délután 3 órakor Wiesner bányavezető vendégszerető házában ebédeltek; a délután folyamán az itt maradtak a város nevezetességeit tekintették meg s az éjjeli vonattal el fognak utazni.

— **(Egy zsák dohány.)** Tegnapelőtt egyik szigetkülvárosi utcában egy zsákot találtak, a mely meg volt töltve — no, nem aféle jó szűz magyar dohánynyal — hanem trafik füstölőni valóval. A rendőrség bevitette a talált zsák dohányt a városházára s aztán megindult a nyomozás, hogy mint került az az utcára. Már valami félbe maradt lopásra gondoltak, mikor ma jelentkezett a dohány tulajdonosa; egy kereskedő, kihez mikor szállították, akkor esett le a kocsiról a zsák dohány. Kellő igazolás után el is vitte magával a tulajdonos a megtalált m. kir. trafikot.

— **(Állatjárványok.)** A legújabb statisztikai kimutatás szerint B a r a n y a v á r m e g y é b e n az állatjárványok állása a következő: veszettség 4 községben 4 udvarban; takonykór 2 községben 2 udvar-

ban; száj- és körömfájás 37 községben 740 udvarban; rühkór 1 községben 3 udvarban; sertésorbánc 2 községben 5 udvarban; végül sertésvész 60 községben konstatáltatott. S o m o g y v á r m e g y é b e n lépfene 3 községben 3 udvarban; veszettség 2 községben 3 udvarban; ragadós száj- és körömfájás 101 községben 1027 udvarban és sertésvész 70 községben konstatáltatott. T o l n a v á r m e g y é b e n lépfene 6 községben 6 udvarban, veszettség 1 községben 1 udvarban, takonykór 1 községben 1 udvarban, ragadós száj- és körömfájás 19 községben 211 udvarban lépett fel; hólyagos kiütés pedig 1 községben 67 udvarban, sertésorbánc 19 községben 629 udvarban. végül sertésvész 58 községben uralkodik. Ezzel egyidejűleg megemlítjük, hogy Nagy Csány és Baar községekben a szarvasmarha állományban a ragadós száj- és körömfájás fellépett; megszűnt ellenben Kölked, Rácmecske, Lothárd, Püspök Bogád, Sásd, Tamás, Kékesd és Szederkény községek szarvasmarha állományában.

— **(Szeptember végén.)** Még nyílnak a völgyben a kerti virágok, még zöldel a nyárfa a házak előtt, de az ép fogakat immár rohamosan kiszorítani kezdő hamis fogak vacogni kezdenek, különösen a reggeli és az esti órákban, amikor aligha van fölősebb dolog, mint a nyári meleg emlégetése. A nyájas közönségnek ama része, a mely a nyári meleg miatt kellően ki sem panaszkodhatta magát, most már a ködöt, a hideget és őszi szelet szidja s szinte szivdobogást kap, ha a magyar államvasutak jelentéséből azt olvassa, hogy a Fiume felé közlekedő luxusvonal októberben is megteszi utját abban a reményben, hogy a meleg Itália felé többen veszik az utjukat. A hírek pedig, amelyek az időváltozás okát magyarázzák, mindegyre beszédesebbek s hol innen, hol onnan jelentik, hogy a tengerek erősen táncolnak, s hogy a magasabb hegyeket szép fehér hó fekdte meg. A vidéki emberek azonban bármennyire akarják is, közelről sem tudnak oly barátságatlan képeket vágni, mint amilyen barátságatlan a kiállítás területe Budapesten, amely most már kétszeresen eszünkbe juttatja a mulandóságot. A széffel bélelt pavillonokban fázdogálva állanak az unatkozó örök, és reménytelenül tekintenek szét a vásárlók után vágyakozó csarnok kisasszonyok, akiknek nincs kiket megszólítani. Ám ha ezek erősen érzik is azt, hogy a tengereket az északi szél táncoltatja, s hogy a kék hegyek fehér hegyekké változtak, a meleg bundájú medvék és a nemrég még olvadozó viaszalakok, amelyek a csarnokokban láthatók, mindjobban érzik magukat. De bizonyára elégedettebbek a vendéglősöknél, akik a szabadban fölállított székek után nagy busan fizetik a kiállítás igazgatóságának járó krajcárokat, s akik nagy dolgot találnak a kiadási rovatok kitöltését. Csupa borongás, merő hűvösség a szeptember vége, amely közelebb hozza ugyan a szüretet, de amely ezuttal ép oly kevésbé barátságos, mint a városi rendőr, vagy — a szocialista — nemzetközi párt.

— **(Gyümölcsértékesítési tanfolyam.)** Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter elrendelte, hogy az október 1—8-ig

tartandó gyümölcs- és szőlőkiállítás alkal-
mából a fővárosba ránduló közönség részére
október 3—6-ig a budapesti (gellérthegyi)
kertészeti tanintézetben egy négy napig tartó
gyümölcsértékesítési tanfolyam tartassék. A
tanfolyamon a közönséget ki fogják tanítani
ugy a gyümölcs eltartásáról, valamint annak
aszalás- és borkészítés útján való feldolgozá-
sáról és értékesítéséről is. A feldolgozási mó-
dokat mindjárt gyakorlatilag a gépeken és
aszalókon be is fogják mutatni. Ez a tan-
folyam teljesen ingyenes és jelentkezőknek
arra férfiak és nők egyaránt. A jelentkezők
kérelme egyszerű levélben, Molnár István,
országos gyümölcsészeti biztoshoz intézendő.

— **(Választási mozgalmak.)** Ez
uttal nem azokról a választási mozgalmakról
lesz szó, amelyek az egész országot érdek-
lik s amelyek a képviselői mandátumok kör-
rűl forognak, keserves napokat és álmatlan
éjszakákat okozva azoknak, akik képviselők
akarnak lenni, vagy legalább is maradni,
Azok a választási mozgalmak, amelyekről
most beszámolunk, a jogakadémián indultak
meg, amint megkezdődtek a beiratások ide-
jén mindenkor és amint meg fognak kezdődni
a jövőben is minden tanév elején. Az a kér-
dés, hogy az Olvasókörnek ki legyen az
elnö. e. A fiatalság, a mely a jogakadémiai
évek alatt tanulja meg a korteskedést és éli
át az első választási izgalmakat, az idén is
talpra állt s mint jó magyarokhoz illik —
két pártra szakadt. A nagy politikai élet
hatása alól ők sem tudnak szabadulni s bi-

zonyos tekintetben a politika is szerepet ját-
szik az ő kis táborukban. Az egyik párt as
erősebb és a tartalmasabb, az ugynevezett
liberális párt. Ez a párt a diákság érdekeit
tartja legelsőbbben is szemel előtt, de azonki-
vül minden tekintetben szabadelvű, amely
sem vallás, sem társadalmi különbséget nem
ismer. A másik párt meg konzervatív, de
akármint van is a dolog, annyi bizonyos,
hogy a választási mozgalmak is megindul-
tak és erősen folynak. A mi a győzelmet il-
leti, arról mind a két párt azt hiszi, hogy ő
vivja ki s hogy kivívja, a mérkőzés hatal-
masan folyik.

— **(Körözött házaló.)** Szunter
Gyula, kaposvári házalót körözötti lopás
büntette miatt a lévai járásbíróóság. A körö-
zött házaló — a mint a távol vidékről a
pécsi rendőrséghez is megérkezett körözés-
ből látható — foglalkozása közben nagy
utakat tett, sok várost bejárt s így jutott el
Lévára is. Itt aztán lopást követett el s
megszökött. Pedig időközben Sopronban is
ilyen ballépésre vetemedhetett, mi miatt
aztán a soproni törvényszék két évi börtönrre
el is ítélte. Még azt a büntetését ki sem
állotta s ime már újabb büncselekményért
körözik, hogy ha megtalálják, átadják az
igazságszolgáltatás kezébe.

— **(Szent Mihály napja.)** Ma van
szent Mihály napja, bevezetője az igazi őszi
időszaknak, mikor a gazdák a cselédváltozás
nehézségei elé néznek. Szent Mihály napja
az egyházban is különben változást jelent,

mert a templomi harangszó eszentul este 7
órákor kondul meg; a reggeli harangszó
pedig 5 órákor történik. Tegnap este, mint
szent Mihály napja előestéjén, már 7 órákor
harangoztak, ma reggel pedig 5 órákor s ez
a rend fennáll majd egész szent György nap-
jáig, a mi meg a tavassz kezdetét jelzi s a
reggeli harangszó e naptól kezdve ismét 4
órákor, az esti pedig 8 órákor történik.

— **(A gazdaságok szabadságo-
lása.)** Megirtuk, hogy a közös hadügymi-
niszter a csapattestekhez intézett egyik rende-
letében meghagyja, hogy az állományra való
tekintetből a gazdasági iskolákat végzett.
családi földbirtokkal bíró katonákat, kik a
második szolgálati évet már betöltötték, szá-
zadonként tartósan szabadságot adják. A IV.
(budapesti) hadtest keretébe tartozó csapat-
testek a rendelet értelmében századonként
10—12 katonát szabadságot adjanak az 1894-ik
évben besorozottak közül. A tartósan szabad-
ságot katonákat azonban csak a jövő év
december 31-én helyezik át a tartalékba. A
szabadságot egy részét a jövő év tavaszán
az állomány kiegészítése végett ismét be-
hívják.

— **(Hideg őszi napok)** járnak; a
borongós, esős idő ugylátzik, végkép elvágta
a nyári as lapok folyamát s hideg széllel,
hűvös őszi napokat hozott, melyeket a fényes
napaugár se tud még langyossá se tenni.
Didergünk, fázkolódunk s szenvedjük az át-
menet nélküli évszakváltozás minden kellet-
lenségét. Akik a szokás és dátumbos tartják

II

— Hol kószált megint maga?!

Magas, erőstermetű férfi mondta ezt kedvetlenül
durván.

S Liána, a kis, karcsu, csaknem sovány asszonyka
lesütött szemekkel, remegve felelt a kérdésre.

— Künt jártam az erdő alján. Olyan szép volt az
idő és tudja, hogy az orvos friss levegőt ajánlott.

— Ugy, ugy azok az orvosok se tudnak okosab-
bat tanácsolni. Hiszen ha a friss levegő meggyógyítaná
az embert, senki se fizetné méregdrágán az orvost,
meg a patikát. S minek az az egyedül való kószálás?!

— Hiszen nem voltam egyedül . . .

A másik pillanatban azonban elpirult az asszony
s sietett hozzátenni.

— Velem volt Diána. Tudhatja, hogy a hű állat
megvédelmezne minden bajtól.

A magas erőstermetű férfi haragosan lépte végig
egy párszor a majorlak szalonjának szőnyegeit.

S aztán megállt Liána előtt, ki egy hintaszékre
ereszkedett le fáradtan, kimerülten.

— Nem is mondhattam meg ebéd után, hogy még
ma este el kell utaznom. Budapestre megyek. Üzleti

Nemes Ferenc, vagy a hogy minden cimborája
hivta, Franci, — a méltóságos Sárvány Herman gróf
ur titkárja, abban a korban volt, mikor az ifju meglett
ember számba megy, tehát mikor már igazi férfi, köze-
lebb a harminc évhez, mint a huszhoz. És multja meg
pláne feljogosította erre az igényre, Mert elég szép mult
volt az, milyet az egykori szegény özvegyasszony —
mert napját nem is ismerte — soha sem álmodott fiá-
ának az ő egyszerű eszével s ha moét élne, nem tudna
hová lenni csodálkozásába miatta.

Hanem hát meghalt. Meghalt akkor, mikor a kis
Ferkót, egyetlen fiát, befogadták a franciskánus szer-
zetesek maguk közé. És lett belőle „kis barát.”

Azonban nem sokáig. Nem vált be ujoncnak s
többféle csinyjeért talán kitétek volna a különben jó-
akaratu páterek a csuhából, ha ő meg nem előzi őket
s egy szép tavaszi napon, a mikor küntjárt a pusztákon
adományokat gyűjteni, az öreg kocsis a csuhát üresen
nem viszi haza.

Fráter Franciskus kimaradt belőle.

És nemes Franci akkor sem bánta, ma sem bánja
a tettét.

Iskoláit szép sorban elvégezte. Akkor nagy nél-
külözések közt, sok bajon, viszontagságon keresztülmenve,
a miket ma már természetesen kicsinyel, mert átesett
rajtok.

Lassankint pártfogói is akadtak szorgalma és tö-
rekvése folytán, s egyszer csak azt vette észre, hogy
uri módon él s jövője biztosítva van. S mihelyt tanul-
mányait befejezte, kínáltak neki állást a miniszterium-
ban is, kínáltak máshol is, de ő a szabad független

megfordult koporsójában. Az esetre a csurgóiak közül többen emlékeznek a most, hogy a halott csontvázára akadtak, ismét kőbeszéd tárgyát képezi az elaltatott komédiás leány szomorú sorsa.

— **(A magyar kerékpár szövetség)** tegnap tartotta közgyűlését Budapesten. A közgyűlés a pécsi polgári kerékpár egyesület indítványára a versenyszabályokat kibővítette azzal, hogy „pénzdió nemzetközi kerékpár-versenyeken kiírható.” A tisztikar megválasztásakor pénztáros lett N a s c h i t z Részó; az elnökség tagjai közé pedig K i s Józsefet és B e d ő Imrét is beválasztották.

— **(A szüret Szegzárdon.)** Az idén alig lehet szó Szegzárdon és vidékén a szüretéről, mert a mit a fillokszera meghagyott, azt az augusztusi nagy jégeső megsemmisítette. Nem hangos most a szüretelők vidalától a Szegzárdot körül koszorúzó szőlőhegy, mint az előző években, mivel nincs mit szüretelni. Azt a keveset, a mit mégis itt-ott lehet találni, lopva szedik már most össze, pedig még nem is érett meg, ebből azután nem bor, hanem savanyu ecet lesz. Máskor így szüret felé a piacot elárasztották a decsi asszonyok szagos szőlővel, most azonban alig van egy kosár szőlő a piacon, melyért kosaranként 4—5 frtot kérnek.

— **(Vendéglősök kongresszusa.)** Az ország vendéglős egyleteinek küldöttei tegnap kezdték meg Budapesten orsz. kongresszusukat. A kongresszus elnökségébe D o l l i n g e r András pécsi vendéglóst, jegyzői közé pedig F l ó r i s Endre drt, a pécsi vendéglősök társulatának ügyészét is beválasztották.

— **(Fiaskó.)** A néppártnak vasárnap megyénk Német Bóly községében hirdetett gyűlése — mint onnan írják — csufos kudarcra végződött, a mennyiben, dacára a hetekkel előbb megindult agitációnak, alig gyűlt össze vagy kétezár ember a gyűlésre. Ezek is jobbra németek és horvátok voltak akik előtt aztán a szónokok, A p p o n y i Géza gróf, M a r s o v s z k y Endre és Neumayer Dezső, pécsi segédlelkész, kénytelen-kelletlen elreferálták mondókaikat. Érdekes, hogy a népgyűlést hirdető magyar szövegű plakátokról — mert volt német és horvát szövegű is — kifelejtették a gyűlés napját, állítólag azért, mert a felvilágosodott magyar lakosság részéről ellentüntetéstől tartottak. Hát ez nem következett be a lakosok észre se vették a szomorú időben szomorúan szónokló néppárti nagy és kis urakat s az egy-egy piaci sokadalom mellett szegyenkezve elbujható „népgyűlés” a lehető legnagyobb fiaskóval végződött. Tu l'as volu, Georges Dandin! A tolnamegyei Szakcsón is tartott volna a néppárt népgyűlést, de ez sem sikerült a Z i c h y Nándor, K á l m á n Károly és D a r á n y i Ferenc dr. pécsi ügyvéd a hűgyészi kastélyba szorulva népgyűlés helyett egy kis családi estélyt rögtönöztek.

— **(Agyonnyomta a homok.)** Tegnap délután 4 órakor, mikor K a r d o s Kálmán főispán és R e e h György rendőrkapitány kocsin a bányász vendégek kongresszusára Bányatelepre kikerkeztek, szomorú hírrel verték ki a vendégek közt nyugodtan konyakozó L u c István bányatelepi rendőr-

kapitányt. Nem kevesebb, mint egy halálos szerencsétlenségről szólt a szomorú hír. Ugyanis, mikor a főispán és R e e h György rendőrkapitány a homokbányák mellett elköcsiztak, onnan segélykiáltások hangzottak és egy vasöntő inaslélekssakadva futott egy homokbánya felől. Ott ázott a társával, S z o n t a g h József vasöntő inással homokot, mikor a kiásott homok egyszerre lezuhant és a gyereket maga alá temette. Luc kapitány azonnal kisetett a helyszínére, de a szerencsétlenül járt fiúnak már csak a hideg holttestét vehették ki a rázuhant homok alól. A szerencsétlenség áldozatává lett gyerek hulláját bevitték a bányatelepi kórházba s ott ma felboncolván, délután eltemették a saját vigyázatlansága miatt oly végzetes halállal kimult gyermeket.

— **(Országos vásárunk)** dacára a rossz időnek, elég szépen sikerült. A vásár pótvásár lévén s így vidéki iparosok nem is kereshetvén fel, a kirakodó vásár mégis igen látogatott és élénk volt. Az állatvásáron elég nagy volt a felhajtás, a kereslet pedig igen kedvező lévén, sok eladás is történt, miről leginkább tanuskodik az a körülmény, hogy 175 új marhalevél állított ki s 650 régi íratott át, a mihez ha hozzá vesszük a még ma eszközölt eladásokat, illetve átírásokat, a kiállított marhalevelek számát 900-ra tehetjük. Legközelebbi országos vásárunk november 22-én lesz a budai külvárosi vásártéren. Ezzel egyidejűleg megemlítjük, hogy tegnap Szigetvárott is országos vásár volt, a mely kisebb volt ugyan, mint a mienk, de a kínálat mégis nagyobb vala és különösen a marhavasáron igen sok eladás történt.

— **(A bányászati kongresszus tagjainak elutazása.)** Vendégeink egy része ma reggel a Vasas-bányatelepre rándult ki Wiesner igazgató és Rückert főbányatanácsos kalauzolásával, a másik része pedig megtekintette a székesegyházat, a Zsolnay-gyárat, fölrándultak a Tettyére és élvezték a szép kilátást, majd végül a Littke féle pezsgőgyárat tekintették meg. Egyik részök a déli vonattal elutazott, a másik rész, szám szerint heten, még itt maradt s ma délután 3 órakor Wiesner bányagazgató vendégszerető hátsánál ebédeltek; a délután folyamán az itt maradtak a város nevezetességeit tekintették meg s az éjjeli vonattal el fognak utazni.

— **(Egy zsák dohány.)** Tegnapelőtt egyik szigetkülvárosi utcában egy zsákot találtak, a mely meg volt töltve — no, nem aféle jó szűz magyar dohánynyal — hanem trafik füstölőni valóval. A rendőség bevitette a talált zsák dohányt a városházára s aztán megindult a nyomozás, hogy mint került az az utcára. Már valami félbe maradt lopásra gondoltak, mikor ma jelentkezett a dohány tulajdonosa; egy kereskedő, kihez mikor szállították, akkor esett le a kocsirol a zsák dohány. Kellő igazolás után el is vitte magával a tulajdonos a megtalált m. kir. trafikot.

— **(Állatjárványok.)** A legújabb statisztikai kimutatás szerint B a r a n y a v á r m e g y é b e n az állatjárványok állása a következő: veszettség 4 községben 4 udvarban; takonykór 2 községben 2 udvar-

ban; szájszáj- és körömfájás 37 községben 740 udvarban; rühkór 1 községben 3 udvarban; sertésorbánc 2 községben 5 udvarban; végül sertésvész 60 községben konstatáltatott. S o m o g y v á r m e g y é b e n lépfene 3 községben 3 udvarban; veszettség 2 községben 3 udvarban; ragadós szájszáj- és körömfájás 101 községben 1027 udvarban és sertésvész 70 községben konstatáltatott. T o l n a v á r m e g y é b e n lépfene 6 községben 6 udvarban, veszettség 1 községben 1 udvarban, takonykór 1 községben 1 udvarban, ragadós szájszáj- és körömfájás 19 községben 211 udvarban lépett fel; hólyagos kiütés pedig 1 községben 67 udvarban, sertésorbánc 19 községben 629 udvarban, végül sertésvész 58 községben uralkodik. Ezzel egyidejűleg megemlítjük, hogy Nagy Csány és Baar községekben a szarvasmarha állományban a ragadós szájszáj- és körömfájás fellépett; megszűnt ellenben Kölked, Rácmecske, Lothárd, Püspök Bogád, Sásd, Tamás, Kékesd és Szederkény községek szarvasmarha állományában.

— **(Szeptember végén.)** Még nyílnak a völgyben a kerti virágok, még zöldel a nyárfa a házak előtt, de az ép fogakat immár rohamosan kiszorítani kezdő hamis fogak vacogni kezdenek, különösen a reggeli és az esti órákban, amikor aligha van fölöslegesebb dolog, mint a nyári meleg emlegetése. A nyájas közönségnek ama része, a mely a nyári meleg miatt kellően ki sem panaszkodhatta magát, most már a ködöt, a hideget és őszi szelet szidja s szinte szivdobogást kap, ha a magyar államvasutak jelentéséből azt olvassa, hogy a Fiume felé közlekedő luxusvonat októberben is megteszi utját abban a reményben, hogy a meleg Itália felé többen veszik az utjukat. A hírek pedig, amelyek az időváltozás okát magyarázzák, mindegyre beszédesebbek s hol innen, hol onnan jelentik, hogy a tengerek erősen táncolnak, s hogy a magasabb hegyeket szép fehér hó fekdte meg. A vidéki emberek azonban bármennyire akarják is, közelről sem tudnak oly barátságos képeket vágni, mint amilyen barátságos a kiállítás területe Budapesten, amely most már kétszeresen észünkbe juttatja a mulandóságot. A széllal bélelt pavillonokban fázdogálva állanak az unatkozó örök, és reménytelenül tekintenek szét a vásárlók után vágyakozó csarnok kisasszonyok, akiknek nincs kiket megszólítani. Ám ha ezek erősen érzik is azt, hogy a tengereket az északi szél táncoltatja, s hogy a kék hegyek fehér hegyekké változtak, a meleg bundájú medvék és a nemrég még olvadozó viaszalakok, amelyek a csarnokokban láthatók, mindjobban érzik magukat. De bizonyára elégedettebbek a vendéglősöknél, akik a szabadban fölállított székek után nagy busan fizetik a kiállítás igazgatóságának járó krajcárokat, s akik nagy dolgot találnak a kiadási rovatok kitöltését. Csupa borongás, merő hűvösség a szeptember vége, amely közelebb hozza ugyan a szüretet, de amely ezuttal ép oly kevésbé barátságos, mint a városi rendőr, vagy — a szocialista — nemzetközi párt.

— **(Gyümölcsértékesítési tanfolyam.)** Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter elrendelte, hogy az október 1—8-ig

tartandó gyümölcs- és szőlőkiállítás alkal-
mából a fővárosba ránduló közönség részére
október 3—6-ig a budapesti (gellérthegyi)
kertészeti tanintézetben egy négy napig tartó
gyümölcsértékesítési tanfolyam tartassék. A
tanfolyamon a közönséget ki fogják tanítani
ugy a gyümölcs eltartásáról, valamint annak
aszalás- és borkészítés útján való feldolgozá-
sáról és értékesítéséről is. A feldolgozási mó-
dokat mindjárt gyakorlatilag a gépeken és
aszalókon be is fogják mutatni. Ez a tan-
folyam teljesen ingyenes és jelentkezőknek
arra férfiak és nők egyaránt. A jelentkezők
kérelme egyszerű levélben, Molnár István,
országos gyümölcsészeti biztoshoz intézendő.

— **(Választási mozgalmak.)** Ez
uttal nem azokról a választási mozgalmakról
lesz szó, amelyek az egész országot érde-
lik s amelyek a képviselői mandátumok kör-
rűl forognak, keserves napokat és álmatlan
éjszakákat okozva azoknak, akik képviselők
akarnak lenni, vagy legalább is maradni,
Azok a választási mozgalmak, amelyekről
most beszámolunk, a jogakadémián indultak
meg, amint megkezdődtek a beiratások ide-
jén mindenkor és amint meg fognak kezdődni
a jövőben is minden tanév elején. Az a kér-
dés, hogy az Olvasóköri ki legyen az
elnö e. A fiatalok, a mely a jogakadémiai
évek alatt tanulja meg a korteskedést és éli
át az első választási izgalmakat, az idén is
talpra állt s mint jó magyarokhoz illik —
két pártra szakadt. A nagy politikai élet
hatása alól ők sem tudnak szabadulni s bi-

zonyos tekintetben a politika is szerepet ját-
szik az ő kis táborukban. Az egyik párt as
erősebb és a tartalmasabb, az ugynevezett
liberális párt. Ez a párt a diákság érdekeit
tartja legelsőbbben is szemel előtt, de azonki-
vül minden tekintetben szabadelvű, amely
sem vallás, sem társadalmi különbséget nem
ismer. A másik párt meg konzervatív, de
akármint van is a dolog, annyi bizonyos,
hogy a választási mozgalmak is megindul-
tak és erősen folynak. A mi a győzelmet il-
leti, arról mind a két párt azt hiszi, hogy ő
vivja ki s hogy kivívja, a mérkőzés hatal-
masan folyik.

— **(Körözött házaló.)** Szunter
Gyula, kaposvári házalót körözött lopás
büntette miatt a lévai járásbíró. A körö-
zött házaló — a mint a távol vidékről a
pécsi rendőrséghez is megérkezett körözés-
ből látható — foglalkozása közben nagy
utakat tett, sok várost bejárt s így jutott el
Lévára is. Itt aztán lopást követett el s
megszökött. Pedig időközben Sopronban is
ilyen ballépésre vetemedhetett, mi miatt
aztán a soproni törvényszék két évi börtönre
el is ítélte. Még azt a büntetését ki sem
állotta s ime már újabb bűncselekményért
körözik, hogy ha megtalálják, átadják az
igazságszolgáltatás kezébe.

— **(Szent Mihály napja.)** Ma van
szent Mihály napja, bevezetője az igazi őszi
időszaknak, mikor a gazdák a cselédváltozás
nehézségei elé néznek. Szent Mihály napja
az egyházban is különben változást jelent,

mert a templomi harangszó ezentúl este 7
órákor kondul meg; a reggeli harangzás
pedig 5 órákor történik. Tegnap este, mint
szent Mihály napja előestéjén, már 7 órákor
harangostak, ma reggel pedig 5 órákor s es
a rend fennáll majd egész szent György nap-
jáig, a mi meg a tavassz kezdését jelzi s a
reggeli harangzás e naptól kezdve ismét 4
órákor, az esti pedig 8 órákor történik.

— **(A gazdaságok szabadságo-
lása.)** Megirtuk, hogy a közös hadügyi-
miniszter a csapattestekhez intézett egyik rende-
letében meghagyja, hogy az állományra való
tekintetből a gazdasági iskolákat végzett.
családi földbirtokkal bíró katonákat, kik a
második szolgálati évet már betöltötték, szá-
zadonként tartósan szabadságot adják. A IV.
(budapesti) hadtest keretébe tartozó csapat-
testek a rendelet értelmében századonként
10—12 katonát szabadságot adjanak az 1894-ik
évben besorozottak közül. A tartósan szabad-
ságot katonákat azonban csak a jövő év
december 31-én helyezik át a tartalékba. A
szabadságot egy részét a jövő év tavaszán
az állomány kiegészítése végett ismét he-
hívják.

— **(Hideg őszi napok)** járnak; a
borongós, esős idő ugylátszik, végkép elvágta
a nyáris lapok folyamát s hideg széllel,
hűvös őszi napokat hozott, melyeket a fényes
napaugár se tud még langyossá se tenni.
Didergünk, fázkolódunk s szenvedjük az át-
menet nélküli évszakváltozás minden kellet-
lenségét. Akik a szokás és dátumhoz tartják

II

— Hol kószált megint maga?!

Magas, erőstermetű férfi mondta ezt kedvetlenül
durván.

S Liána, a kis, karcsu, csaknem sovány asszonyka
lesütött szemekkel, remegve felelt a kérdésre.

— Künt jártam az erdő alján. Olyan szép volt az
idő és tudja, hogy az orvos friss levegőt ajánlott.

— Ugy, ugy azok az orvosok se tudnak okosab-
bat tanácsolni. Hiszen ha a friss levegő meggyógyítaná
az embert, senki se fizetné méregdrágán az orvost,
meg a patikát. S minek az az egyedül való kószálás?!

— Hiszen nem voltam egyedül . . .

A másik pillanatban azonban elpirult az asszony
s sietett hozzátenni.

— Velem volt Diána. Tudhatja, hogy a hű állat
megvédelmezne minden bajtól.

A magas erőstermetű férfi haragosan lépte végig
egy párszor a majorlak szalonjának szőnyegeit.

S aztán megállt Liána előtt, ki egy hintaszékre
ereszkedett le fáradtan, kimerülten.

— Nem is mondhattam meg ebéd után, hogy még
ma este el kell utaznom. Budapestre megyek. Üzleti

Nemes Ferenc, vagy a hogy minden cimborája
hivta, Franci, — a méltóságos Sárváry Herman gróf
ur titkárja, abban a korban volt, mikor az ifju meglett
ember számba megy, tehát mikor már igazi férfi, köze-
lebb a harminc évhez, mint a huszhoz. És multja meg
pláne feljogosította erre az igényre, Mert elég szép mult
volt az, melyet az egykori szegény özvegyasszony —
mert napját nem is ismerte — soha sem álmodott fiá-
ának az ő egyszerű eszével s ha most élne, nem tudna
hová lenni csodálkozásába miatta.

Hanem hát meghalt. Meghalt akkor, mikor a kis
Ferkót, egyetlen fiát, befogadták a franciskánus szer-
zetesek maguk közé. És lett belőle „kis barát.”

Azonban nem sokáig. Nem vált be ujoncnak s
többféle csinyjeért talán kitették volna a különben jó-
akaratu páterek a csuhából, ha ő meg nem előzi őket
s egy szép tavaszi napon, a mikor küntjárt a pusztákon
adományokat gyűjteni, az öreg kocsis a csuhát üresen
nem viszi haza.

Fráter Franciskus kimaradt belőle.

És nemes Franci akkor sem bánta, ma sem bánja
a tettét.

Iskoláit szép sorban elvégezte. Akkor nagy nél-
külözések közt, sok bajon, viszontagságon keresztülmenve,
a miket ma már természetesen kicsinyel, mert átesett
rajtok.

Lassankint pártfogói is akadtak szorgalma és tö-
rekvése folytán, s egyszer csak azt vette észre, hogy
uri módon él s jövője biztosítva van. S mihelyt tanul-
mányait befejezte, kínáltak neki állást a miniszterium-
ban is, kínáltak máshol is, de ő a szabad független

magukat, azok legfeljebb az „Übersieher“ felöltésig tessnek az őznek engedményeket, sokan azonban, kik tekintet nélkül a szeptemberi dátumra, csupán a hideget respektálják, még be is fűtetnek. Biz ez megdöbentő állapot, mert igazat látszik adni Falbnak és más kisebb-nagyobb időjósoknak, kik sok évi feljegyzések, sőt a százesztendő kalendáriumból meritett bölcsességgel korai és hosszantartó szigorú telet jövendölgetnek. No már! ezt valóban nem érdemelnék, mert hiszen az idén istenigazában meg se issadtunk — miután nem is volt nyár az idén!

— (Szőlő- és gyümölcskiállítás.) Az országos kiállítás időleges csarnokában október 1—8 ig szőlő- és gyümölcskiállítás lesz. E kiállítás tárgyai: Mindenféle levágott szőlőfürt üde állapotban; cserépben vagy edényben növelt szőlőtő a gyümölcscael együtt; cserépekben tenyésztett gyümölcsfák gyümölcsceikkel; különféle gyümölcs; zöldség és főzelékfélék. A kiállítás tárgyai három nappal, a kényesebb természetű tárgyak pedig egy nappal a kiállítás megnyitása előtt küldendők be. A szőlő kiállítása kosárcákban, tálcákon vagy tányérokon történhetik. Ilyen kiállítási edényekről, ha a kiállító kívánja, a kiállítási iroda fog gondoskodni. A minden egyes nagyobb gyümölcsből legalább 5, dinnyéből legalább 2 darab szőlőből minden fajból legalább 3 fürt, zöldségfélékből a piacon elarusítani szokott legalább 2 köteg küldendő be.

Felhívás előfizetésre.

As évnegyed közeledte alkalmából föl, hívjuk a „Pécsi Figyelő“ olvasóit előfizetéseiknek minél előbb való megújítására.

A „Pécsi Figyelő“ a jövőben is, miként a múltban, tántoríthatatlanul kitart a függetlenségi és 48-as párt eszméi és programja mellett. Közel negyedszázados pályafutásunk fölment bennünket a bővebb önajánlástól.

Különösen érdekesnek ígérkezik a közeli évnegyed az olvasó közönségre nézve a mennyiben a választások valószínűleg ebben az időben fognak végbemenni. A „Pécsi Figyelő“ semmi áldozatot nem kímél, hogy minden irányból, de különösen a vármegye választási mozgalmairól, gyors és pontos értesítést hozhasson.

A „Pécsi Figyelő“ tartalma és beosztása marad a régi, hivatásos újságírók által előállítva. Közleményeink mindig aktuális eszméket ölelnek fel és megyszerte visszhangra találnak.

Olvasóink szaporodtával kiadóhivatalunk napról-napra igyekszik a lap színvonalát emelni, egyre gazdagabb hírvivat és távirati rovat állván a közönség rendelkezésére, a miben nagyszámu vidéki és fővárosi tudósítóink járnak a szerkesztőség kezére.

Mióta a „Pécsi Figyelő“ napilap lett, olvasóink páratlan felkarolása tette lehetővé, hogy folyton haladva, ma már lapunk

a legjobban szerkesztett vidéki lapok közé tartozik.

Teljes bizalommal kérjük tehát olvasóinkat, hogy az előfizetési díjakat mielőbb beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás álljon be.

Szerényebb körülmények közt lévő híveink számára a jövőben is fentartjuk a heti kiadást, melynek előfizetési ára negyedévenként csak **75 kr**; míg a napilapé negyedévenként **2 frt 50 kr**.

Hazafias tisztelettel

„Pécsi Figyelő“

szerkesztősége és kiadóhivatala.

A legújabb külföldi gyártmányu villamvilágítási cikkek, u. m. csillárok, fali-karok, álló és függőlámpák, szobadiszek, valamint mindenféle világos, homályos és színes izzótetek minden világosság erejéig eredeti gyári árak mellett kaphatók Schönwald Imre ékezerésznél Pécsen Király (fő) utca.

Művészet, irodalom.

○ Százhuszonkétéves újság. Ezerhét-százhatvanegyedik év július 14-én jelent meg Pozsonyban a „Pressburger Zeitung“ első száma, a mely lap ma is fenáll s így Magyarország legrégebbi hírlapját képezi. A

életet szeretvén, a Sárvány Hermán gróf ajánlatát fogadta el a felcsapott grófi titkárnak.

Azt tartotta, inkább egy ember szeszélyeit túri, mint sem több főlebbvaló vezzálásainak ki legyen téve.

S választása szerencsés lett.

Titkára volt a grófnak: ezen a címen azonban barátja, bizalmasa és cimborája lón.

Sárvány Hermán gróf külföldön nevelkedett, alig volt tíz évvel idősebb Ferencnél, de huszszal is vénebbnek látszott. A grófi élet, a nagyuri kiesapongások megtették rá hatásukat s mikor teljesen megcsömörve az élvezetektől, életuntan hazajött magyarországi birtokára. Élesdre, már egészen blazirt volt minden iránt.

Épen kapóra jött neki Ferenc. S a fiatal titkár először műveltségével, tudományosságával, szellemességével szórakoztatta a gróft; aztán résztvett kalandjaiban is s ekkor megszeretette magát vele s végre hűséges és ügyes cimborája lett az élvhajászásokban, s így egészen meghódította.

De maga is ki tudta aknázni helyzetét. Ismeretéseket kötött, előkelőket és közönségeket egyaránt s mindenütt azon volt, hogy megkedveltesse magát.

S célját el is érte. A nők szerették, a fiatal lányok titokban sóhajtoztak utána, a mamák szívesen szólították volna „vöm uram“-nak s a férfiak kedélyes cimborának ismerték el.

És aratta a diadalokat mindenütt.

De egy kellemetlen kaland egyidőre elszólitotta a feltűnéstől. Valami párbajhistória, melyben a férjnek átvágta a bal karját tövig. Természetesen asszony volt a dologban.

Sárvány gróf éppen akkor gyengélkedett s orvosa falusi levegőt tanácsolt. Ferencnek ez kapóra jött s a gróffal együtt most itt a falun piheni a nagyvárosi élet fáradalmait.

Nemes Ferenc áthaladta az erdőt. Ott volt a falu alatt, mely mellett egy dombon emelkedett a grófi kastély, ugy uralva a falut, mintha legalább is megvihattatlan sasfészek volna.

Egy fiatal parasztlány jött feléje az uton,

Annak, mikor elébe ért, megcsippentette a gömbölyü állat s megkérdezte tőle:

— Mondjad csak hugom, hogy is hívjak azt a vén majorost ott az erdőn túl?

A lány tetszelgőn mosolygott a titkár ur felé s gyorsan felelte:

— Biz én nem tudom egész biztosan. Valami Demeter; ics csel végződik a neve.

— Nem Lazarovits?!

— Az a'. Olyan furcsa neve van. Pedig jó magyar ember.

— Ugyan?!

— Úgyám. Ezelőtt át-átjött ide hozzánk a faluba, ha bálát tartottak a legények, megnéni bennünket s nagyuri mód költött s jó magyarosan mulatott. De egy év óta, hogy megházasodott, nem is láttuk nálunk.

— Hát csak egy év óta házas?

— Az ám. Finom felesége van. Egy kicsit gyenge asszony, de igen jószívű. Mindnyájan szeretjük a nagyságát.

Nemes Ferenc hagyta menni a leányt. Egyenlőre legalább kezdetnek eleget tudott.

lapot Landerer János Mihály adta ki, kis negyedréti alakban, hetenkint szerdán és pénteken. Napilappá, reggeli és esti kiadászal, 1880. évben lett hazánk e legrégebbi ujságja, melyet jellel: leg Angermayer Károly ad ki, mint tulajdonos s felelős szerkesztője. Lővő Rezső, főmunkatársa Moroad Derra Gyula; szerkesztőségének beltagjai pedig Ratka János, Kampfl-Müller Károly, Murmann Gyula és ifj. Angermayer Károly. A millennium alkalmából most a szerkesztőség kiadta a 122 éves ujság történetét, magyar és német nyelven, mely rövid dióhéjba is foglalva érdekes adatokat nyújt a legrégebbi magyarországi (németnyelvű, de) magyar hazafias szellemben szerkesztett lap történetéből.

Törvényszék.

§ **Megvert juhász.** Petrich György pogányi juhász, tavaly nyáron egy szép éjszaka oly igen elálmosodott, hogy végre is leheveredett a gyepre és juhait a saját bölcs belátásukra bízva, bizony szépen el is szundikált. Véletlenül arra vetődtek azonban Schleier Dániel és Zdrál György csőszök és ezek úgy vélekedtek, hogy a juhok a buza között jártak; jó lesz hát az álmos juhászt felköltetni, hogy vigyázzon a juhaira. Fel is költötték, azonban Petrich igen megboszankodott, hogy miért merészelik őt álomban zavarni és ezt a boszankodást kézzelfoghatólag adta az egyik őr, Schleier Dániel tudtára, végigvágván a kampósvégű juhászbotjával Schleieren. Hanem a megütött csőz sem vette tréfára a dolgot, nekiment a juhásznak, letepetre a földre, elvette tőle a botját és azzal úgy elverte, hogy Petrich tizenhét napig feküdt a kórházban. Tegnap tartották meg a verekedő Schleier Dániel ellen a pécsi kir. törvényszéknél a végtárgyalást a a kir. törvényszék, Rákosi Imre dr. kir. alügyész vádbeszéde után — a ki fímei kirendeltségéből visszatérvén, most jelent meg először a végtárgyaláson — vádlottat súlyos testi sértés vétségében mondta ki bűnösnek s ezért 3 heti fogságra ítélte. Az ítélet jogerőssé válván, az elítélt büntetése kiállítását nyomban meg is kezdte.

§ **Elhalasztott végtárgyalás.** Megvesztegetéssel vádolva kellett volna tegnap a pécsi kir. törvényszék elé állania két vádlottnak, Lény Józsefnek és Vappert Jánosnak. De éppen az a bökkenő a dologban, hogy nem álltak elő, bár megidéztesükkel kellő időben megkapták. A végtárgyalást vádlottak hiányában nem lehetvén megtartani, azt a kir. törvényszék elhalasztotta s az újabb határidőre a meg nem jelent vádlottakat elővezetetés terhe alatt rendelte megidéztenni.

§ **Gondnokság alá helyezés.** Keltác Mihály, kisköszegi, 30 éves, róm. kath. vallású lakost a pécsi kir. törvényszék elmebaj miatt gondnokság alá helyezte.

§ **Kezes fizess.** Ezt az elvet tartotta Fleischmann János német polgártársunk, aki vagy 400 frt adósságot csinált Krausz Ferenc, Roth János és Braun Mór jóállása mellett. Persze, ezek azért áll-

tak jót érte, mert úgy neki, mint a feleségének volt vagyona, a mit azonban, mikor perre került a dolog, már nem találták Fleischmannék nevén, mert azok elajándékozták a lányuknak, az meg eladta az apósának, az após meg átruházta a fiára, Fleischmann mostoha leányának férjére. Így hát a kezeseknek kellett az adósságot kifizetni, de fel is jelentették a Fleischmann családot csalás miatt. A pécsi kir. törvényszék a tegnap megtartott végtárgyaláson azonban nem találta a vádat beigazolván s vádlottakat jogérvényesen fel is mentette a vád és következményei terhe alól.

TÁVIRATOK.

— **Királyunk Romániában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A herculesfürdői diszebed befektetével uralkodónk elbucszott fejedelmi vendégeitől. Sándor szerb király hazautazott Belgrádba, Károly román király pedig szintén hazasielt. mert már hétfőn szerepet volt cserélendő királyunkkal. Vasárnap ő volt a vendég, hétfőn házigazda lett, a ki saját országában, saját fővárosában fogadta nagy fényvel és pompával királyunkat. Hétfőn este 9 órakor a „Gott erhalte“ hangjai közt indult el az államvasutak udvari vonata, a melylyel uralkodónk Goluchowsky gróf külügyminiszterrel Romániába utazott. A mint az udvari vonat Románia fővárosának határában feltűnt, a Chitila erőd összes ágyui megszólaltak. Pontban fél négykor a vonat berobogott a bukaresti állomásra. Királyunk mikor kilépett kupéjából, a polgármester üdvözölte. „Boldogok vagyunk — ugymond — hogy hódolatunkat felséged lábai elé tehetjük“ Ezután régi nemzeti szokás szerint kenyérrel és sóval kínálta meg a királyt, a mit ezüst tálcán nyújtott át. Az ezüst tálcára ez volt írva: „Románia fővárosa mély tisztelettel üdvözli Ferenc Józsefet, Ausztria császáriját, Magyarország királyát 1896. szept. 16/28.“ A hatóság bemutatása után királyunk a román király és királyné kíséretében ellépett a diszörség arcvonala előtt s aztán a készen álló udvari fogatokra szálltak. Az utvonat két oldalán, az északi pályaháztól a királyi palotáig a harmadik hadtest csapatai állottak sorfalat. Abban a pillanatban, a mint királyunk a palota küszöbét átlépte, a palota ama szárnyára, ahol ő felsége szállása van, fölvezették a nagy „császári“ lobogót, közepén a kétfejű sassal. Mikor királyunk a palotába ért, a román királyné üdvözölő költeményt adott át, melyet királyunk a „Pro litteris et artibus“ rendjellel viszonzott. Carmen Sylva az első asszony, aki ezt a rendjelet kapta. A román király a Szt. István rend nagykeresztjét kapta. A királyi palotában esti 7-kor végbement udvari diszebedet megelőzőleg királyunk a követség épületében azokat a személyiségeket fogadta, akik erre a fogadásra meghivattak. Az udvari ebéden a felségek kíséretein kívül az osztrák-magyar követség tagjai, a német követ, a miniszterek, a román kamara és szenátus elnökei és alelnökei, a tábornokok és a hatóságok fejei vettek részt. A román

király felköszöntötte királynékat, a ki ezt szintén viszonzta. Esti 9 órakor a L. hadtest zenekarainak disztakarodója zárta be az asznapi ünnepséget.

— **Híssi a ki híssi.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Budapesti Hírlap“ állítólag beavatott helyről vett értesülése szerint az idén nem lesznek választások, hanem csak a jövő februárban. A nevezett lap ezt azzal indokolja, hogy Bánffy b. nem kapott a főispánoktól kedvező jelentéseket a választási esélyekre. A dolog különben a napokban elválílik.

NYILT-TÉR+

Nyilt Levél.

Több évvel ezelőtt a mohai Ágnes forrás ásványvizet izleltem meg, mely nekem Giesshübl helyett lett ajánlva. Én mint nagymérvű gyomor- és bélhurutban szenvedő beteg, tartózkodva hittem annak, de rövid idő alatt csakugyan meggyőződtem, hogy a két víz használata között nem létezik különbség, azóta az Ágnes-forrás vizének vagyok fogyasztója, s mondhatom, hogy ha a bort idegen helyen, Ágnes viz nélkül vagyok kénytelen használni, az emésztés rendetlensége azonnal beáll.

A mohai Ágnes forrás vize, mint kellemes italu ásványviz, s különösen mint gyógykezelési víz iránt teljes elismerésemet nyilvánítom

Rolf Kamillo,
jóságigazgató Tura, Pest m.

Legfinomabb

kárpáti juhturót

kis bődönökben 45—50 krig ajál:

NICK A. K. Pécs,

a bazar udvarban és király-utca 3. sz.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

A nagyérdemű gyászoló közönség szives figyelmébe ajánlja nagy választéku

siremlék raktárát

Ifj. Vogl János

Pécs, Vásár-tér 5. sz.

JANKOVITS HUGÓ-féle szappangyárral szemben.

TAI ZS JÓ Z S E F

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.